

nådigst förordna, att den, på grund af Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående betalning för allmänna vägnarnes underhåll *vintertiden* måtte komma att utgå efter *fyrk*, med rättighet för hvarje socken eller härad att angående beloppet i behörig ordning besluta;

samt anhåller likaledes vördsamt, att denna min motion till vederbörligt Utskott remitteras.

Carl Orre.

N:o 36.

Af Herr P. Petersson: Om upphörande af öfverkontrollörs-befattningarne vid bränvinstillverkning.

Då det är nödvändigt att för Statsverket göra alla de besparingar, som billigen kunna åstadkommas, hemställer jag, om icke vid bränvinsbränningskontrollen öfverkontrollörernes befattning är obehöflig.

Detta förefaller mig så mycket säkrare, som det numera är af Civildepartementet beroende, om öfverkontrollör skall tjenstgöra eller ej, hvarigenom olika öfverkontrollörers distrikter icke blifvit tillsatta, utan att någon olägenhet derigenom förnummits, och erfarenheten dessutom visat, att, i anseende till distriktens omfång, det icke sällan händer, att brännerierna ej hinna besökas mer än en gång under terminen, och detta i slutet af densamma, hvarvid inga anmärkningar förekommit; så synes deraf, att äfven det den gången gjorda besöket icke varit af behofvet påkalladt. — Det är dessutom icke antagligt, att Kongl. Maj:ts Befallningshafvande till kontrollörer förordnar andra personer än dem, till hvilka sättes fullt förtroende, så väl till kondukt som erforderlig skicklighet.

Då ny kontrollör förordnas, kan före den tid, förordnandet utlemnas, vid Landskontoret af sakkunnig person den sökandes kunnighet undersökas och erforderliga muntliga instruktioner meddelas, samt alla föreskrifna handlingar till Landskontoret aflemnas, för att sedan till bränvinskontroll-byrån öfversändas.

Skulle lagöfverträdelse af bränvinstillverkarne eller kontrollör begås, ega

ju alla de uti bränvinstillverknings-förordningen uppräknade personer full rätt att derå göra åtal samt visitera bränneri, när de anse sig dertill bifogade.

Den föreslagna förändringen hoppas jag, med anledning häraf, måtte blifva bifallen och till vederbörligt Utskott remitterad.

Stockholm den 22 Januari 1867.

P. Petersson
från Kronobergs län.

N:o 37.

Åf Herr P. Petersson: Om upphörande af pastoral-examen samt om grunderna för presterlig befordran.

Studerande vid Rikets universiteter egna sig nu för tiden mindre än förr åt prest-embetet, hvarigenom brist på prester uppkommit. Orsakerna härtill äro flera; men ibland andra finnas tvänne, som äro ganska inverkan, nemligen tagandet af pastoral-examen, sedan prestexamen en gång är aflagd, och att Herrar lärare vid elementarläroverken skola räkna sina tjänstår dervid såsom merit för befordran till kyrklig tjänst, till men för det egentliga presterskapets avancement. Hvad pastoral-examen beträffar, torde den numera vara alldeles obehöfelig, enär erfarenheten ständigt bekräftar, att helt unga adjunkter kunna flera år å rad få på eget ansvar förestå äfven de större pastoraten och göra det till både Konsistoriernas och föramlingarnes fulla belåthenhet.

Om pastoral-examen fordom ansetts nödig för kunskapernas förkofran och ett medel till eggelse att intet glömma det redan lärda, torde väl detta numera icke vara af behovet påkalladt, sedan theologie-studiosi-examen blifvit så mycket förökad, och då med mycken lättnad de ämnen, som i och för pastoralvården anses oundgängligen nödvändiga, kunna tilläggas prestexamen.

Vidkommande tjänsteårsberäkning inom elementarläroverken, till vinnande af kyrkoherdebeställning, är den i högsta grad både onaturlig och obillig — förundransvärdt är, att den så länge egt rum; ty hvad är väl onaturligare än att personer, som valt skollärarekallet till sitt embete, skola, sedan deras håg, krafter och duglighet upphört, vara berättigade att söka oftast de bästa pastorater och såsom stöd för sitt berättigande få räkna tjänsteår inom läroverket och derigenom